

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

87. PP. Pechinum recedent, Calendarium instauratur à nostris Sinarum rogatu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

in suppliciis æternis æternum victuræ. Nostrum nemini excidit læta vox, nullius frontem explicuit rei optabilis nunciis; quod emuncti virtutis æstimatores Sinae hoc sincerè magis fieri iudicauerunt quò viuenti tyranno, & Ecclesiam lanianti plus bonorum à Deo precabantur, quàm malorum ab eo tolerarent. Secutus est miserum quindodecimo post die Colaus Ho iuratus & ipse Christianorum hostis, breuique spatio potentissimos suorum carnifices, furore, ac vita Christi exarmavit, & factionibus impiorum, à quibus cruento fauoris prerio Christianorum exilia, & tormenta emebant. Accessit his Ecclesie prosperis, Pauli Doctoris in Scilan prouectio, hoc est Assessorum in Prætorio Rituum, & peregrinorum; nec multò post Doctoris Michaelis in pentarcham vrbis Pechinensis cuius partes quinque suum habent singula Præfectum, vno tantùm gradu à Prorege distantem. Postremò Ignacius quamuis nondum adlectus in Doctorem, comperta tamen aduersum Tartaros in bello prudentiæ, adscitus est inter quinque armorum Consiliarios, vixque inito Magistratu machinam disciecit prætextam falsis suspicionibus in Lusitanos Macaenses; repta in Christum compactam. Degebant Pechini Longobardus, Diaz minor, & Adamus Scial, hortabantur hos Paulus & Leo Doctores, librorum Riccij aliorumque Patrum editionem iterarent, exemplarium millibus triginta, ad instaurandum toto regno bonum nomen, & clarum Apostolici muneris; sed cum deessent rei tantæ sumptus, vian Deus suggestit, qua illa auctoritas diu attrita, non modo resurgeret, verum & cresceret. Triplex in cælo conspectus fuerat lunæ labor, superiori anno primus; alter & tertius, huius anni Aprili, & Septembri. Prædictionibus Adami Scial ad amissim omnes ad eò responderunt, vt Astrologi Collegæ, & Mandarinorum præcipui, integrandum censerent apud Regem negotium de reformando Sinarum Calendario abaco, & præficiendis operi Patribus, præter quos nemo posset ei vel arte vel ingenio sat esse, mouit præterea in Prouincia Pechinensi hoc anno terra, & bonam eius conuulit partem, quæ rei ambiguae nouitas librorum segentem, peperit infinitam, quibus in errores à vero tam deuos, & monstrosos iere Literati vt viderentur inter se ludere ecquis ab eo discederet longius. Silebant ad hac interea Patres ne immodestius tot Magistris sese intruderent, iisque crassam suam & stolidam ignorantem exprobrarent naturalium causarum euidentiori explicatione, quam vt posset iis earum incertitia condonari: rogatus sæpius Longobardus vt suam nihilominus sententiam diceret, de prodigijs illis euentibus, eam scripto libro, vt in Mathematicis valebat plurimum, doctè complexus est; tulitque hoc primum operis pretium, quod Literatos sui pudorerit, & suppressendas lacubrationes verecundè ad se retrahere niti sunt, quas ambitiosè in publicum miserant. Deinde vt librum Longobardi Regno vniuerso notum facerent, & illustrem, arcam, vt aiebant, inuentoris, quod Philosophiam Sinarum omnem ab æuo latuisset. Postremò

Mors item Colai Ho Christi hostis, &c.

Contra, Mardar, Christianorum, prouectio.

87.
pp. Pechinum recedent, Calendarium instauratur à nostris Sinarum rogatu.

(quod iis vbique solemne est) cum palmam nobis ingenuè cederent in
 morum scientia, naturæ, ac Mathematicis, magnam ipsi Sinæ prome-
 terentur laudem synceri ac nobilis animi, atque ab invidia remoti, quæ
 nidulari præterquam in vilibus, & abiectis ingeniis non solet. His admi-
 niculis reforescens nostrorum in aula existimatio, aditum iis primum
 in Prouincias dedit Euangelij sarculo intactas. Dedit quoque Pechinum
 aliquam iis messem adscriptorum ad fidem ethnicorum, pro suspitioni-
 bus eius aulæ Regisque ipsius, parcam; quos formidabiliùs terrebant
 nouarum sectarum insidiæ, quam aperta vis Tartatorum. Sed ex ve-
 teribus Christianis vnum cœlo hic annus adscripsit plebeium homi-
 nem; virtute haudquaquam plebeia, primum illic in Christo Riccij
 filium, & Benedicti appellatione ex sacris fontibus planè non vacua ab eo
 insignitum; regiæ illius Ecclesiæ tantis nunc porrectæ spatiis tunc
 vero nascentis primarium lapidem. Admirationi Christianis & exem-
 plo fuit annos quatuor supra octoginta, in omni officio religiosæ cha-
 ritatis; illud peculiare quod post adoratas quotidie in templo extra vr-
 bem Redemptoris & Virginis icones prosternebatur ad Riccij sepul-
 chrum quater, eiusque dulcem memoriam, dicta, gestaque cum lachri-
 mis, iucunda narratione recolebat. Restitutis demùm in Regis gratiam
 Patribus Longobardo & Diaz, seque in publicum iam proferentibus,
 Simeoni sancto geminum aliquid optimus senex incinuit, vt cui nihil
 in vita restaret cur viveret, postquam nostros, quod vnum optabat,
 cernebat in aulam reuocatos; hinc morti paraudæ feruidè incumbens
 poscebat illam citam, & facilem, ne familiolæ tenuis, prolixo languore
 grauaret inopiam idque sibi concessum agnouit, cum à templo regressus
 aliquando, dixit se quatrinduo post in viuis non fore: huius dies tres salutā-
 dis postremùm Christi, & Virginis imaginibus insumpsit & Magistri sui
 Riccij sepulchro, quarto die ad Patres in templum venit, vltimæque ab iis
 impetrauit sacra, et si non alio moribūdus quàm deficientis naturæ morbo;
 post domum vt potuit se trahens cum decubuisset, familiæ suæ benè pre-
 catus est; vnòque ad eam documēto omnia complexus, præcepit sic viue-
 rent vt legis quâ profitebantur poscebat sanctitas, & metcedis quam præ-
 stolabantur munificentia, ad quam properare se aiens animâ efflauit. Pa-
 terentur est illi à Christianis velut Patri, humatúsque est propè machi-
 narium Lusitanum, quem diffracti tormenti disiecta æra nuper necaue-
 rant, nam illic, inquit, quietiùs mansero; inde alacrior cum antiquo
 Christiano ad iudicium extremum surrexero. Martio ineunte Sinas in-
 gressi sunt operarij tres, cautis, & longis itinerum flexibus, P. Iacobus
 Rhd, P. Ioannes Froez, & P. Alphonus Vagnonius quem in Eu-
 ropam tyrannus Scin retrudi edixerat, cumque is non esset qui premi-
 latebris deberet, nec possêt vsquam in Prouinciis australibus ignotus
 apparere, vitari placuit nouas apud Regem, accusationes Doctorum
 Christianorum Sinensium qui dicebantur Patres in regnum iuducere,
 eam ob rem in remotissima missus est, vbi ciuium ad fidem probata

88.
 Vita & mors
 primi Chri-
 stiani Sinen-
 sis sancta.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN